



УСЕ РОЗПОЧАЛОСЯ З ПАТЕФОНА...

У Ярославичській одинадцятирічці здавна діяв музей братів Поліщуків – активних членів КПЗУ. Зрозуміло, що після проголошення незалежності України до насичених радянською ідеологією музейних експонатів інтерес зник. І не тільки в Ярославичах. Відтак музей поволі втратив пізнавальну цінність. Однак у навчальному закладі керувалися тим, що музей потрібен і в ньому мають акумулюватися експонати, документи та історія села та краю. Відтак у школі заново відродили скарбницю пам'яті села, а цементували її 16 членів історико-краєзнавчого гуртка «Пошук» на чолі з екскурсводою Надією Зеленько, Оленою Леухою, Галиною Веремчук та Оксаною Германович.

Відтепер, хто бував у нашій історичній світлиці, неодмінно зверне увагу на патефон, який до цього часу може продукувати мелодії. А передала його в музей Ольга Іванівна Ляцевич. Крім того, тут зберігається Біблія 1939 року випуску, яку подарувала моя бабуся Людмила Герасимівна із Головчиць. Каска із пробитим осколком отвором нагадує про смертельні віражі Великої Вітчизняної війни. Ще одна реліквія – наказ Міністра освіти УРСР Удовиченка про присвоєння Ярославичській восьмирічці у 1967 році імені братів Поліщуків.

Урешті, було б просто грішно, щоб у Ярославичах, освячених духом Лесі Українки, Павла Чубинського, де побував російський цар Олександр I, де знаходилася літня резиденція волинського князя Ярослава Ізяславовича, не було куточка для збереження історичних скарбів краю. До речі, чимало документів та інших цінних експонатів нам передав автор п'яти краєзнавчих книг, відомий дослідник минувшини землі волинської Ростислав Островецький.

Отож не дивно, що у царину пам'яті села занурюються учні одинадцятирічки, тут бували на екскурсіях школярі з Довгошиїв, Торговиці. Кожен гість навчального закладу залюбки відвідує історичну світлицю. Сподіваюся, що з часом у ній відлунюватимуть кроки впевненої ходи краян шляхами незалежної Української держави.

Микола ПОСІЛЬСЬКИЙ,
учитель історії Ярославичської ЗОШ I-III ступенів.